

Man har af praktiske Grunde bevaret Importen i 1931 som Grundlag for Import-Bevillingerne, men der gives dog en vis Adgang til Anerkendelse af Ny-Importører for de Varegrupper, for hvilke Importbegrænsning og Importregulering finder Sted, ligesom andre Undtagelsesbestemmelser vil kunne fastsættes i Vedtægterne.

Endelig foreslaas, at den Indstilling vedrørende de kommende Importbevillinger, som forelægges „Rigsdagens Valutaudvalg“, bør være mere udførlig og specificeret end hidtil har været Tilfældet. Herom gives nærmere Regler i Vedtægten.

§ 2. I Stedet for den gældende Lovs saakaldte „bundne Liste“ og „Friliste“ fastsættes en Tredeling af Varelisten, for hvilken der nedenfor gives Retningslinier. Endvidere foreslaas, at Varer, der tilføres og oplagres i Københavns Frihavn, ikke underkastes Importbegrænsning og Importregulering, idet de hidtil gældende Bestemmelser i denne Retning i høj Grad har besværliggjort Danmarks Reeksport og i mange Tilfælde medført, at danske Firmaer leder de til Reeksport købte Varer uden om Københavns Frihavn.

Med Hensyn til den betydeligt udvidede Adgang til fri Import (Gruppe A. og B.) nærer Forslagsstillerne ingen valutamæssig Betænkelighed. Forholdet mellem Import og Eksport vil regulere sig selv, selv om der kan komme periodiske Svingninger. Og over for den noget større Import, som vil kunne fremkomme paa visse Omraader, gør man opmærksom paa, at Frigivelsen af Importen for adskillige Varegrupper vil mindske Importbegæret, ikke mindst fordi Bevillingssystemet og Valuta-Kontorets Administration (f. Eks. Nægtelse af ny Bevillinger, naar de gamle Attester ikke er brugt) forcerer Indkøbene.

For at opfylde de *handelspolitiske* Formaal (at overføre Import til — eller flytte den fra visse Købslande for kortere eller længere Tid) er det for en lang Række Varers Vedkommende ikke nødvendigt at give Valuta-Kontoret *importbegrænsende* Myndighed, men kun Ret til at fastsætte, fra hvilke Lande de paagældende Varer i større eller mindre Grad maa købes. Der er derfor foreslaaet en Varefortegnelse, *Gruppe B.*, for hvilken Valuta-Kontoret kun har *retningsbestemmende Bevillingsret*.

Endelig har man for at imødekomme Ønskerne om Importregulering af *beskæftigelsesmæssige* og muligvis ogsaa *handelspolitiske* Grunde foreslaaet udskilt en *Varegruppe C.*, for hvilken Valuta-Kontoret har lignende Myndighed som for den nuværende Lovs saakaldte bundne Liste.

Naar man i Forslaget ikke har indsat den gældende Lovs Bestemmelse om Importørernes Ret til en Import af 45 pCt. af Importen i 1931, skyldes det, at denne Ret har vist sig ganske illusorisk, idet den til Stadighed i mere eller mindre generelt Omfang tilsidesættes, saaledes at den ikke yder nogen Sikkerhed for nogen Importør. Forslagsstillerne har derfor foretrukket at indsætte en mindre men absolut Grænse nedad for de enkelte Importørers Ret til Import, ogsaa fra de enkelte Lande, nemlig Importen i 1934. Vi er paa det rene med, at en saadan almindelig Grænse ikke er tilfredsstillende for Importørerne og Forbrugerne, men vi regner med, at Ledelsen af Valuta-Kontoret — efter de i Forslaget foreslaaede Ændringer — vil bøde paa denne Mangel.

Da der under den gældende Ordning til Stadighed sker vilkaarlige Nedskæringer af Importørernes Bevillinger, og Importørerne ingen Adgang har til at faa Klager paa- kendt af andre end dem, der har foretaget Tildelingerne, foreslaar man, at enhver Importør kan forlange sin Sag forelagt „det udøvende Raad“.

§ 3. Da man anser det for overmaade vigtigt, at Valuta-Kontorets øverste Ledelse lægges i Hænderne paa sagkyndige Erhvervsrepræsentanter, har man foreslaaet *et udøvende 3-Mands Raad*, der arbejder med eget Sekretariat, og som har Ret til at følge og overvaage Administrationens daglige Arbejde paa ethvert Omraade.

Der nedsættes endvidere et raadgivende Nævn med en mere fyldig Erhvervsrepræsentation, som har Adgang til at følge Valuta-Kontorets Virksomhed.